

[Steffensen]

ligt folkeparti stemmer med glæde for dagsordenen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden af Svend Auken (S), Lilli Gyldenkilde (SF) og Lone Dybkjær (RV) (se foran)

vedtoges enstemmigt med 137 stemmer; 4 stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 104:

Forslag til folketingsbeslutning om en frivillig sabbatordning.

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.

(Fremsat 27/4 83).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Det foreliggende forslag hænger sammen med en række andre forslag fremsat her i folketinget, der opfordrer regeringen til at regulere lønmodtagernes arbejdstid, herunder arbejdstiden over en længere årrække, i form af indførelse af orlovsordninger.

Det forslag, der nu foreligger til behandling, er et forslag om frivillig sabbatordning, efter hvilket en lønmodtager har ret til frihed i op til 1 år, dog kun én gang hvert 7. år, med gældende arbejdsloshedsdagpengesats . . .

Formanden:

Vi bliver nødt til at udsætte mødet for en kort stund, hvis vi ikke får mere ro i salen nu.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg vil gerne sige om dette, som jeg har sagt under behandlingen af tidligere forslag om regulering af lønmodtagernes løn- og arbejdsvilkår, at det er et spørgsmål, der skal

klares af arbejdsmarkedets parter selv, og at det ikke er et spørgsmål, der på nogen måde skal gøres til genstand for lovregulering. Alene af den grund nærer regeringen ikke sympati for det foreliggende beslutningsforslag, der lægger op til en lovgivning om frivillig sabbatordning.

Det fremgår endvidere af forslaget, at det er det offentlige, der skal finansiere en sådan sabbatordning, idet lønmodtagerne i friåret skal modtage arbejdsloshedsdagpenge.

Jeg mener, at det for øjeblikket er fuldstændig udelukket, at det offentlige kan gå ind i en finansiering af en sådan sabbatordning. Staten bør ikke finansiere lønmodtagernes orlovsordninger, men i det omfang et spørgsmål om lønkompensation for en kortere eller længere orlovperiode kan afgøres ved forhandling mellem arbejdsmarkedets parter, er det selvfølgelig en anden sag. Jeg mener imidlertid under alle omstændigheder i lyset af de meget stramme økonomiske betingelser, at der slet ikke er muligheder for indførelse af orlovsordninger af den type, som der lægges op til i dette beslutningsforslag.

Også de dele af forslaget, der opererer med en pligt for arbejdsgiveren til genbesættelse af en stilling, der bliver ledig, må regeringen tage afstand fra, og regeringen finder heller ikke, at der på nogen måde bør indføres en lovmæssig pligt for en arbejdsgiver til at genansætte en lønmodtager, der har benyttet sig af en så langvarig orlovsordning.

I det hele taget er regeringen betænkelig ved langvarige orlovsordninger og fortrinsrettigheder, der hindrer en rimelig mobilitet på arbejdsmarkedet og lægger en række praktiske og administrative byrder på den enkelte arbejdsgiver.

Men som sagt er det væsentlige for regeringen, at spørgsmål om en orlovsordning af kortere eller længere varighed er en sag, der skal klares af arbejdsmarkedets parter selv. Det giver de bedste løsninger for både lønmodtagerne og for virksomhederne.

Regeringen må derfor afvise forslaget.

Jytte Andersen (S):

I modsætning til arbejdsministeren nærer den socialdemokratiske folketingsgruppe sympati for dette forslag. Vi ved, at arbejdsløsheden har bidt sig uhyggelig fast, og det